

Saitos Lajos

A járgány

Majd amikor a jövő űrrégészei
a földi élet nyomait kutatják
az elhagyott bolygón s rátalálnak
egy Trabantra amit űrjárműnek
vélnék és ezt szentül hiszik is hiszen
a csodajárgányt csakis egy másik
galaxisból hozhatták s hagyták itt
megtévesztésül a zöldfülű/-szemű
űrrégészek számára millió évekkel
ezelőtt s csak azt nem értik hogy
miért tele tankkal gépkönyvvel
és indítókulccsal a gyújtáskapcsolóban
így nem volt vállalkozó kedvű közülük egy se
aki kipróbálja ezt a még ma is pedáns járművet!

Utolsó játékos

Amikor a játékban
sakkot kapsz és
kialakulni látszik egy
állóháború – sem
oldalazni nem tudsz
sem ugrani csak mennél
előre de megmattolnak
és téged szednek le
utolsó játékosként ezen
a Terra-táblán...!

*Levesestál bohóccal és bohóclánnyal (1998,
részlet, porcelán, festő: Pető Attila)*

Ars poetica helyett

Ha a költészet álcázott bűn
a költő Tózsér Árpád szerint
Éjszakai tudat versében
akkor (rá)ébredés után
elmondhatjuk: minden
költő bűnös a maga módján...!
S így a vers/költemény
pedig bűnjellé léssen...!

Pilinszky-érem

Sokáig se szó se megbocsátó
mennyei ének –
szemed egy nyirkos ablakkeresztben:
halottak napja minden időben.

A rózsák vére

Gennadij Ajginak

A rózsák vére
megfolyik
a forró alkonyatban...

a fehér – fehéret
a sárga – sárgát
a piros rózsza – vérpirosat
könnyezik...

a rózsák tövise
vért kíván...

a rózsák vére – könnyeket!

Varázsló és varázslónő (1997, porcelán)